



Žalna znamka kot spomin na atentat na našega kralja z datumom 9. X. 1934

Obžalovanja vredni slučaji.

Neznanege obešenca so opazili splavarji pri Birtičevi gostilni v Mariboru. Na označeni kraj se je podala policija, ki je našla tik ob Dravi na veji obešenca, ki je imel noge v vodi. Pri samomorilcu niso dobili nobenih papirjev, iz katerih bi bili lahko ugotovili, kdo da je. Imel je pri sebi v denarnici nekaj nad 100 Din, je star kakih 24 let in bo najbrž delavec.

Žrtve noža. V mariborsko bolnico so pripeljali tri fante v življenjsko nevarnem stanju. 20 letni viničar Rudolf Purgaj iz Jareninskega dola si ni bil dober s svojim tovarišem, ki mu je prizadjal dva zabodljaja z nožem, od katerih mu je eden ranil pljuča. Drug krvav obračun se je odigral v Selnici ob Dravi. Delavec Jurij Kos in Mihael Kačnik sta se pograbila in sta se slednjič tako obdelala z noži, da sta bila oba hudo ranjena in sta se morala zateči v bolnico po zdravniško pomoč.



V Vallarno na Finskem je kapelica, ki je posvečena spominu umorjenega zadnjega ruskega in carja in njegove družine.

Nevaren zabodljaj z nožem. V mariborsko bolnico so pripeljali 23 letnega posestnikovega sina Roka Novak iz Makol. Dobil je opasen zabodljaj tik srca.

Pekolj na gestiji. Pri nekem posestniku v Selnici ob Muri se je vršila gostija. Prišlo je med fanti do prepira in pretepa. 52 letni posestnik Ivan Lah je dobil z nožem zabodljaj v levico in 18 letni delavec Jožef Šmirmaul je bil zaboden v sence.

Štirje vlomi so bili v zadnjem času izvršeni v Poljčanah.

Nad vse žalosten pojav. V Čači vasi pri Rog. Slatini je 11 letni deček iz strahu pred kaznijo vzel vrv in se obesil na slivo. Dečku je ušla krava na sosedovo ozimino, kjer se je tako navedla, da jo je pozneje napenjala. Fant se je bal, da bi bil kaznovan in je v tako nežni dobi si sam končal življenje.

Obsodba radi uboja. V »Gospodarju« smo poročali kako je prišlo 11. oktobra v Cerovcu pri Rog. Slatini do žalostnega dejanja, da je sosed ubil sosedu. Sosed Franca Oseka Franc Kores je ustavil Osekovo ženo, ko je šla po Koresovem zemljišču. Sunil jo je v prsa in jo udaril z roko po glavi. Osekova je pozvala na pomoč svojega moža, ki je prišel s koso v roki in je po par besedah prerokanja udaril s peto kose Koresa po glavi in mu je preklal lobanjo. Udarjeni je podlegel poškodbi čez tri ure. Osek je priznal dejanje in izjavil, da nikakor ni imel namena, da bi bil Koresu končal življenje. Osek je bil obsojen v Celju 7. novembra na 3 leta robiže.

Požigalno maščevanje zavrženega snubca. V vasi Kumar na Kočevskem je hotel imeti mladenič Henrik sosedovo hčerko, katere mu oče dekleta ni hotel dati. Iz maščevanja radi zavrnitve je v noči fant zažgal senik pred hišo nedosegljive neveste. Ogenj je preskočil in uničil 4 škednje. Škoda znaša 100.000 Din. Maščevalnega fanta so orožniki zaprli v trenutku, ko je hotel izvršiti samoumor in so ga odvedli v zapor v Kočevje.

*

Slovenska Krajina.

Vsakdanja pesem. Zadnje dni se sliši marsikaj trpkega na račun naše mladine. Ne rečemo sicer, da bi to bilo zelo neumestno, vendar pa moramo pripomniti, da je res v naši mladini nekaj, kar nas navdaja s strahom za bodočnost. Opazujoč naše mlade fante, moramo reči, da se vse preveč udajajo alkoholnim pijačam, zato toliko pretepov in celo poboji si sledijo. Ne velja to samo za Slovensko Krajino, tudi za Slov. gorice, vendar pa ta razdivjanost in takorekoč strašna surovost nas sili, da zahtevamo, da oblast prepove veselice, pri katerih se samo popiva. Časi, v katerih živimo, so vse preveč resni, da bi mladina divjala in zapravljala denar tam, kjer ga sploh zapravljati ni treba. Starši se mučijo, trudijo, delajo in garajo od zore do mraka, mladina bi pa naj zapravljala svoj zaslužek? Kam to pelje? V propast. Da pa se to prepreči, je nujno, da se dvigne oblast. To zahtevajo naše vasi in vsi poštene ljudje. Upamo, da naš klic ne bo glas vpijočega v puščavi in da bomo končno dosegli tihi mir, ki si ga vsi trezni in pametni ljudje želijo! — Opazovalec.



Novi čehoslovski min. predsednik dr. Hodža.

Sobota. Davčni inšpektor g. Bože Franc, šef soboške davčne uprave, je bil premeščen te dni kot višji davčni kontrolor v 6. skupini k davčni upravi za Ljubljano-okolica. Na mesto g. Boléta je imenovan davčni kontrolor 7. skupine g. Alojzij Germovšek, ki je služboval dosedaj v Novem mestu. Novega šefa davčne uprave v Soboti iskreno pozdravljamo in mu želimo prijetno bivanje v prestolici Slov. Krajine! — Za rešilni avto Rdečega križa v Soboti je daroval 1000 Din narodni poslanec in industrijalec g. Josip Benko. Bog daj, da bi imel veliko posnemalec! Za velikodušnost g. Benku pa naša hvala, kajti potreba rešilnega avtomobila v Soboti je tako velika, da o potrebi niti ne govorimo. — 4. novembra se je vršil v Soboti na dvorišču hotela pri Slonu pregled banovinskih žrebcev, vseh privatnih licenciranih žrebcev. Obenem se je vršil pregled vseh kobil in žrebet, ki so vpisane v rodovniški imenik in bila žigosana pri pregledu v Beltincih. — Združenje obrtnikov za soboški okraj je razglasilo, da namerava urad za pospeševanje obrti v Mariboru prirediti tri in pol dnevna predavanja za kandidate, ki bi hoteli polagati mojstrske izpite. Stroške bo nosil vsak sam. Zanima nas, koliko pomočnikov imamo sposobnih za mojstre. Povdarjamo pa ponovno na tem mestu, da bi se končno le



V Ženevi so sklenili, da stopijo napram Italiji v veljavo gospodarske sankcije 18. nov. Na sliki vidimo italijanskega zastopnika Aloisija ob prihodu v Ženevo.

uredilo, da bi vsi naši pomočniki naj polagali mojstrske izpite v Soboti, ker so stroški na ta način res minimalni. To naj sfoširajo naši obrtniki, če že hočejo nastopati s predavanji v prid rokodelskih pomočnikov. — V tukajšnji bolnici je umrlo v septembru in oktobru 16 oseb, med njimi deset moških oseb in šest ženskih. Vsem pokojnikom želimo pokoj in mir!

Beltinci. 26. oktobra se je vršil pri nas plemski sejem, ki je zelo dobro uspel. Za sposobne je bilo priznanih 38 bikov, prodanih pa je bilo 16. Cena živine se je gibala od 5—6,75 Din za kg žive teže. Kakovost prignane živine je bila res prvovrstna in ni zaostajala za privoženimi bikji iz inozemstva.

Otrck podlegel opeklanam. V Gornjih Slavečih na Goričkem je podlegel 16 mesečni Francek pri delavki Gom-



Zakaj je perilo na desni bolj belo?

Ker je perica za perilo na desni rabila boljše milo. Terpentinsko milo Zlatorog daje obilno gosto in belo peno, ki raztopi in izvleče iz tkanine vsako umazanijo. Z malo ročnega dela postane perilo kot da je novo, snežno belo in duhteče.



Zlatorogovo TERPENTINOVNO MILO

bač Tereziji opeklanam, ker si je polil po sebi skledo vrelega močnika.



Občni zbor Prosvetne zveze.

Vršil se je v Mariboru v četrtek, 7. novembra, pod vodstvom predsednika **dr. Hohnje- ca**, ki je v uvodnem nagovoru poudarjal med drugim naslednje:

»Storimo dva pogleda: nazaj in naprej. Ko gledamo nazaj, se nam ustavi pogled ob 17. februarju 1933, ki je za našo narodno prosveto pravec atar (črni dan), pr'rejen od njenih nasprotnikov. Naša prosveta ima svoje nasprotnike ne samo med Nemci, Madžari in Italijani, marveč tudi med sinovi našega naroda. In vprav ti so ji napisali smrtno obsodbo ter so jo, ker so imeli državno oblast v svojih rokah, tudi takoj izvršili. Pred stoletji je turška sablja izvrševala med našim narodom krvavo sekanje glav, v zimi 1933 pa so se razsekale prevažne osnovne celice našega ljudskega kulturnega organizma. Slovenski narodni organizem je zajedal pod tem protikulturnim činom, ki je zadel ves narod.

Politične persekucije (preganjanja), ki so se vršile pod prejšnjimi režimi neslavnega spomina (oprostite ta premili izraz, ostrejši bi bil na mestu), so zadele, in sicer občutno zadele posameznike, ta udarac pa je pogodil narodovo dušo. Njeno vroče hrepenenje po pristni narodni prosveti, ki naj da naši zemlji pravo kulturno podobo, je bilo namah oropano najboljših in najrazširjenjših sredstev, s katerimi se je prej tako dobrodejno udeleževalo v splošno narodovo korist. Povse kulturno je bilo naše delo, ne pa politično, kakor so nas oklevetali naši protivniki. Nje pa je res vodil zgolj politični nagib, vznikel iz sebičnosti: ubiti in razbiti so hoteli našo prosveto, da bi na njenih razvalinah zgradili svojo strankarsko politično stavbo. S tem brutalnim protikulturnim dejanjem so se postavili v isto vrsto z onimi, ki zatirajo po tujih državah prosveto slovenske narodne manjšine. Da so hoteli napoboljšivo ostati v tej vrsti, dokazuje dejstvo, da je bil naš predlog za ustanovitev nove Prosvetne zveze 18. junija 1935 odbit.

S tem so naši protivniki dokazali, da ne znajo iz zvezd čitat budočnosti, ko so vendar njihove zvezde že ugašale. Ugasnile pa so definitivno v letošnji kresni noči. Na dan rojstva sv. Ivana Krstitelja (24. junija) je bila

porojena sedanja vlada, ki je v resnici vlada narodnega zaupanja in ki si je postavila veliko nalogo: konsolidacijo (ureditev, učvrstitev) notranjih razmer v državi. Predpogoj za tako ureditev je odstranitev glavnih krivic, storjenih pod prejšnjimi režimi. Med največjimi krivicami je brez dvoma razpust Prosvetne zveze. Zato je sedanji notranji minister g. dr. Anton Korošec z odločbo dne 15. julija zopet vzpostavil Prosvetni zvezi v Mariboru in v Ljubljani z vsemi včlanjenimi društvi.

Pogled naprej! Naša narodna prosveta je zopet svobodna. Kamen je od groba odvaljen, pečati so počili. Ko smo zopet začeli delati, se zavedamo velikosti naloge, ki nam je stavljena. Svobodni smo. Osvoboditi pa tudi moramo ljudsko prosveto, v kolikor je pod diktatorskimi režimi bližnje preteklosti prišla v suženjstvo lažnjivega svobodomiselnosti in naprednjakarstva, verske mlačnosti in brezbrčnosti ali protivernega in brezbožnega marksizma. Duša našega ljudstva ne sme biti sužnja praznim frazam, strupenim lažem, škodljivim zmotam in usodnim zablodam. To osvobodilno akcijo moramo voditi z vso pozornostjo, v nemo in vztrajnostjo zlasti med našo mladino, ki je, odkrito to priznamo, v nevarnosti. Rešiti jo more edino resnica, cela Kristusova resnica. Kjer ta ne vlada, tam mladina propada.

Izkustvo zadnjega časa kaže, kako pripravljaja liberalizem kot vzgojitelj mladine pot ko-

Svetovalci abesinskega cesarja.

V splošnem so razširjena napačna mnenja, da ima abesinski cesar bogznanj koliko evropskih svetovalcev ob strani. Do pred kratkim je imel negus 4 inozemske svetovalce. Dva od teh sta že zapustila abes. prestolico Addis Abebo. Eden je bil švedski general Virgin, ki je preustrojil abesinsko vojsko, a je koj po izbruhu sedanjih sovražnosti zapustil Abesinijo. Drugi je bil Anglež Frank Halput, ki je ostavil abesinski dvor letos majnika. Danes se cesar obrača še do dveh svetovalcev, ki pa nista Abesinca. Eden je Amerikanec Colson, ki vodi pogajanja za na-

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

(Dalje.)

Po preteku dveh dni za eno strašno nočjo na ravni ob jezeru je odprl Lavison oči na toplem ležišču pod streho človeškega bivališča. Franc je ležal blizu njega in ostro sopal . . .

Parkrat si je potegnil krepko preko čela, predno je bil siguren, da ne sanja, da je istinito pri ljudeh in ne več zunaj v pošastni severni zimi.

Skozi vrata so vstopili bradati belokožci, ga smehljaše pozdravljali in mu nudili gorkih okrepčil.

Kmalu je zvedel, da je pod krovom trojice traperjev, ki prezimujejo ob jezeru in nastavlajo pasti.

Dobri lovci so mu tudi razodeli, da se imata oba s tovarišem zahvaliti za rešitev ne njim traperjem, ampak njihovim psom.

V oni nedopovedljivo mrzli noči je trojica

18

traperjev trdo spala in je zadnji čisto slučajno pozabil upihniti leščerbo. Psi, ki so se bili v noči stiščali pod streho, so zagnali naenkrat vsi silovit lajež. Traperji so se prebudili in metali polena v razgrajajoče, da bi jih umirili. Nič ni pomagalo, psi so lajali, cvilili in hoteli po sili skozi duri. Najmočnejšemu psu je uspelo, da je z vso močjo odpahnil zamrznjena vrata in celo krdelo tovarišev se je zakadilo za njim ven in na prosto. Hudo so lajali nekaj časa v noč ob obrežju jezera, nato so pa naenkrat utihnili, kakor bi odrezal.

Takole obnašanje dobro izvežbanih psom se je zdelo lovcom čudno. Nekaj posebnega je moralo pse tako vznemiriti, da so zdijali ven v najmrzlejšo noč.

Traperji so se oblekli, se oborožili in sledili psom, ki so vsi stali na bližnji vzboklini in zrl molče nekam v daljavo. Tudi možje so postali na gričku in skušali prodreti z očmi v temo. Nekaj čudnega, temnega se je plazilo k njim po snegu. Šele na poziv lovcev so obkrožili psi ono plazeče se čudo, ne da bi bili dali kak glas od sebe.